

heder, og jeg veed ikke rettere, end at man i en anden Sag, der har været forhandlet her idag, har brugt den Fremgangsmaade, at man har nævnt ikke blot Tal, men bestemte Personer. Dette er, tror jeg, ikke ganske uden Betydning, og det giver mig Anledning til at dvæle ved en anden Udtalelse, der er fremkommen fra forskellige Sider. „Den ene Udtalelse er lige saa god som den anden“, sagde det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Balgkreds, og den ærede Ordfører sagde noget Egnende. Dette tillader jeg mig benegte. Naar jeg benegter det, er det naturligvis ikke, fordi der paa den ene Side staar en offentlig Myndighed, en Balgbestyrelse, at der staar en Udtalelse fra en Mand, der er Borgmester, og at der paa den anden Side staar kun Gaardeiere, Huseiere, eller hvad det nu er for Mænd, der have fremsført Klagerne; dette er naturligvis ikke Grunden, men jeg benegter Rigtigheden af hin Paastand, fordi de forskellige Udtalelser fremtræde paa en ganske forskellig Maade. I det ene Tilfælde har man Udtalelser, der støtte sig til en Protokol og som fremkomme fra Mænd, der derved paadrage sig et særegent Ansvar. Naar deres Udtalelser maatte vise sig at være urigtige, vil man ikke nøies med at stemple dem som letfindige; nei, man vilde stemple dem som falske og Sandlingen som Embedsmisbrug. Paa den anden Side staar der derimod Udtalelser af Mænd, som det være laagt fra mig at udtale Noget som helst imod, da jeg med en enkelt Undtagelse ikke kjenner nærmere personlig til Nogen af dem, men dog private Mænd, hvis Udtalelser ikke fremtræde støttede til bestemte Protokoller eller Data. Havde ærede Medlemmer, som have Klaget, sagt: „der er 3, 5 eller 7, der er den eller den Person, som har været i det eller det Tilfælde, havde der foreligget saadanne bestemte, positive Paastande, som man kunde have fastholdt og fastholdt saaledes, at naar de havde viist sig urigtige, havde man Noget at holde sig til overfor sin Paastand mod dem, at de havde faret med Uansethed og løse Bestyrdninger, saa havde deres Udtalelser været af en hel anden Natur. Nu er der en væsentlig Forskjel paa de to Udsagn, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Balgkreds maa tillade mig at sige, at naar han henvisse til den Kraft, Energi, Haardhed og Ubarmhertighed, med hvilken man skulde forfølge de Paagjældende, ikke alene naar det viste sig, at de havde fremsført falske Klager, men ogsaa naar de havde handlet letfindigt, da har denne Henvisning ikke Meget at betyde. Det er alt gjort gjældende af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Balgkreds (Ankjer), at Straffeloven kun fastsætter Straf for falske Klager; den tilføjer endog „aabenbart“ falske Klager, og jeg kan forsiikre det ærede Medlem om, at der skal Meget, overmaade Meget til, at vore Domstole skulde stemple Nogen som den, der har ført ikke blot falske Klager, men aabenbart falske Klager;

Domstolene fordrer, at det skal være vitterligt for de Paagjældende selv, at de have fremsført falske Klager, og jeg tror, at det vil være vanskeligt i saadanne Tilfælde som dem, hvorom her er Spørgsmaalet, at kunne komme til det Resultat. Men for letfindige Klager sætter Straffeloven i alt Fald ingen Straf. Jeg skal imidlertid sige til, at, naar paa den ene Side Forholdet stiller sig saaledes med de paagjældende Personers Ansvar, at det er overordentlig vanskeligt at gjøre et nogenlunde virksomt Ansvar gjældende mod dem for deres Klage, og naar vi faa paa den anden Side tage i Betragtning, af hvilken Bestaffenhed de Anker ere, der her ere fremsatte mod en Balgbestyrelse, der jo dog er sammensat af Mænd, der ere faarede ved deres Medborgeres Tillid til at udføre dette Evers, saa er der dobbelt Opfordring for Folkethinget til at tage denne Sag noget alvorligt. Den ene Anke, der er fremsført, er nemlig, som den ærede Ordfører med fuldkommen Røje har gjort opmærksom paa, af en særdeles gravevende Natur, idet den gaar ud paa, at der skulde være viist, jeg vil ikke sige blot en partist Fremgangsmaade fra Balgbestyrelsens Side, men jeg vil sige en høist mislig, ja uredelig Fremgangsmaade fra Balgbestyrelsens Side; thi det vilde det have været, hvis den havde negtet Folk at stemme paa den ene Kandidat, medens den havde modtaget Stemmer paa den anden. Det er imidlertid den Bestyrdning, der foreligger, og jeg spørger derfor, om det ikke er rigtigt, at det høie Folkething, naar der fremsføres Klager af denne Natur mod en Balgbestyrelse, for at kunne tage Hensyn til Klagen bør fordrer, at den enten ledsages af saadanne bestemte Data eller faktiskke Oplysninger, at man har Noget at holde sig til, eller at Klagen i alt Fald kommer saa tidligt, at den kan blive nærmere undersøgt inden Sagens Foretagelse. Og er det ikke Uret, at man vil lade en Balgkreds være urepræsenteret, medens Undersøgelse finder Sted, hvilket kan være flere Maanedes, naar der ikke er fremkommet en Klage, der er bedre dokumenteret, eller som i alt Fald fremtræder med et tydeligt Præg af, at de Paagjældende have søgt at trænge tilbunds i Sagen. Der er ikke her Tale om, at de Paagjældende skulde have udtalt Noget, som ikke stemmer med deres bedste Formening, men det er ikke nok, at man siger, at man selv tror, at det er rigtigt; naar man først i det sidste Dieblit fremsfører en saadan Klage for Folkethinget i et Spørgsmaal der har saa stor Betydning, skal man have undersøgt den faktiskke Sammenhæng, og kan man end ikke godtgjøre denne, skal man dog ialtsald fremsføre bestemte, positive Data, som kunne fastholdes og gribes ved Afgjørelsen.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig nogle Ord med Hensyn til enkelte Punkter, der ere fremkomne, navnlig fordi det dreier